

Thá ván hái : Tá Luân Đôn 2012 nhìn lái Bác Kinh 2008

Ông Ngái Vá Vá táng tham gia thiát ká công trình "Tá chim" (AFP)

Olympic 2012 đã gán ká, nên báo chí Pháp hôm nay dành nhiáu bài vá đá nói vá Thá ván hái Luân Đôn.

Báo Le Figaro cháy hàng táa đám : Cán sát tăng nhanh tái thá đô Anh. Báo La Croix đáng tít lán : Tăng cáng an ninh, đá phòng bát trác. Chá có tá Libáration nhán ká Olympic Luân Đôn 2012, mái nhìn lái Thá ván hái Bác Kinh 2008.

Trong bài viết đầu tiên của “Cổng mới mở cửa” sau Thế vận hội Bắc Kinh”, báo Libération cho biết là có khá nhiều công trình, công sự thi công dở dang xây dựng cho mùa Olympic cách đây 4 năm, nay bỗng hoang, không được bảo quản. Điển hình là sân vận động dành cho môn bóng chày (base ball) nay lại biến thành một kho chứa đồ phế thải.

Bãi cát nhân tạo dành cho các trận bóng chuyền (volley) trở thành một bãi rác. Trường đua xe đạp không còn được sử dụng sau năm 2008, nhánh sông và các bãi hồ nhân tạo dành cho môn chèo thuyền cũng hoang vắng tiêu điều do không còn ai lui tới.

Trong số các công trình xây dựng cho Thế vận hội Bắc Kinh 2008, chỉ có sân vận động “Tổ chim” là còn mở cửa đón tiếp công chúng. Tuy được xem như là một địa điểm du lịch cho du khách đến chụp hình, nhưng sân vận động “Tổ chim” ban đầu thu hút 20 ngàn người mỗi ngày nay chỉ còn khoảng 8 ngàn khách thăm viếng (mỗi ngày).

Tickets bán ra không đủ bù đắp cho chi phí hoạt động lên tới gần 8 triệu đô la (6,5 triệu euros) mỗi năm. Trong năm nay, số lượng các buổi trình diễn ca nhạc tại chỗ tại đây có thể được đếm trên đầu ngón tay. Gần là sân vận động với 80 ngàn chỗ ngồi, nhưng “Tổ chim” chỉ đón tiếp trong năm một trận bóng đá duy nhất.

Theo lời thông báo ban đầu hành, sân vận động chỉ bắt đầu có tới 40 ngàn khán giả trở lên. Điều đó có nghĩa là chỉ có các sự kiện có tầm cỡ, mới huy động được đông đảo khán giả. Nhưng giờ họ nhận thức được, cần quan trọng hành tìm kiếm mới cách để lôi kéo khách thăm viếng.

Mùa đông, sân vận động “Tổ chim” được biến thành sân trượt băng dành cho mọi lứa tuổi. Mùa hè, người ta cho mượn các loại xe hai bánh chạy vòng quanh sân điền kinh. Theo ban tổ chức, chi phí xây dựng sân vận động này khá cao, có lẽ phải mất nửa bán vé trong vòng ít nhất là 30 năm mới mong thu hồi vốn. Một điều đáng tính mà tờ báo Libération cho là quá đáng.

Với một thể thao đến muộn, có thể nói là đến với Bắc Kinh, Thế vận hội 2008 là một sự thành công rực rỡ.

Sau các cuộc tranh tài, Trung Quốc được bầu chọn là quốc gia tiếp nhận 51 huy chương

vàng. Nhưng chi phí của Thế vận hội Bắc Kinh cũng được vào hàng thấp nhất lịch sử : hóa đơn lên tới 42,7 tỷ đô la (35,2 tỷ euros). Theo Libération, điều đó không thành vận động với chính quyền Trung Quốc, bởi vì Thế vận hội phải có cho một mặt tiêu khác.

Sẽ dĩ Bắc Kinh chỉ không tiếc tiền vì đây là cơ hội để phô trương quy mô của mình, để cho toàn bộ thế giới chứng kiến sự vươn mình trở lại của Trung Quốc thành một nước lớn.

Vào năm 2008, nước kinh tế Trung Quốc đứng hàng thứ ba sau Hoa Kỳ và Nhật Bản. Giờ đây, Trung Quốc đã qua mặt Nhật Bản để trở thành cường quốc kinh tế hàng nhì thế giới. Vào thời đó, hãng tin Tân Hoa Xã đã hào loạn báo : Thế vận hội là một giai đoạn lịch sử quan trọng, đánh dấu cho sự hồi sinh của một nước lớn, một Trung Hoa hùng mạnh.

Điều với chính quyền trung ương, Olympic 2008 là cơ hội để cho Trung Quốc khôi phục uy tín, đánh bóng hình ảnh vận bóng sau phong trào dân chủ Mùa xuân Bắc Kinh đã diễn ra đàn áp điểm máu Thiên An Môn.

Trong suốt hai tuần lễ thi đấu, các báo đài Trung Quốc muốn cho thấy một “xã hội hài hòa”, nhưng đứng sau bức tranh hội lý tưởng này, vẫn còn nhiều điều bất cập. Báo Libération đã nói của ông Ngô Văn Vĩ, nhà sử học khai, từng tham gia vào việc thi đấu công trình sân vận động Tể Chim. Theo ông, Thế vận hội Bắc Kinh là một điều rất tốt, nhưng lại dùng sai mục đích.

Tể Chim nói riêng và Olympic nói chung đã bị chính quyền sử dụng như một công cụ để tuyên truyền cho chế độ. Rồi cuối cùng theo ông, Olympic Bắc Kinh 2008 chỉ phục vụ cho chính quyền, chứ không phải là cho toàn quốc.

Thế vận hội tác động đến đời sống người dân

Liên quan đến Thế vận hội Luân Đôn 2012, báo La Croix cho biết là vì tại thời gian liên quan đến công ty G4S vận tải di chuyển. Công ty này đã ký hợp đồng trả giá 80 triệu bảng Anh (133 triệu đô la) với Ủy ban Thế vận và đáng lẽ ra phải tuyển hai ngàn nhân viên an ninh cho Olympic 2012. Rồi cuối cùng thì công việc tuyển dụng lại bị bỏ dở, và những lý do mà công ty G4S đưa ra để giải thích cho sự chậm trễ, lại chứng minh thuyết phục được ai.

Vấn đề này đây là báo chí Anh lại vừa phanh phui ra thêm một số chi tiết mới. Theo đó, các chi phí liên quan đến việc di hành công ty đã tăng gấp bảy lần từ 7,3 triệu lên tới 57 triệu bảng Anh. Trong khi đó chi phí dành cho việc tuyển dụng nhân viên an ninh thì lại tăng rất ít (tăng thêm 2,8 triệu Anh kim). Báo chí Anh đưa ra câu hỏi: với cách làm ăn như vậy, thì ban giám đốc di hành công ty G4S có xứng đáng được tăng lương hay không, trong khi nhân viên an ninh chỉ được trả từ 6 đến 8,5 bảng Anh (từ 9 cho đến 13 đô la) cho mỗi giờ làm việc?

Vấn đề này có nguy cơ trở thành một hot sßn làm khiến nhiều máy khách lo. Ủy ban Thể thao Anh đòi phải triển khai 23 ngàn nhân viên để bảo đảm an ninh cho Olympic 2012 (Tại Bắc Kinh 2008, số nhân viên an ninh là 150 ngàn). Điều đó đã buộc chính phủ Anh phải huy động thêm quân đội.

Tổng lực lượng ban đầu là 7500 binh lính, nay được tăng cường thêm 1200 quân. Theo báo La Croix, vấn đề an ninh bao trùm Olympic 2012, bởi vì dù London Anh vẫn còn bị ám ảnh bởi các vụ khủng bố tại Luân Đôn tháng 7 năm 2005, khiến 52 người thiệt mạng. Điều tệ nhất đây là ban tổ chức Olympic phải làm thế nào để cho lực lượng an ninh làm việc hiệu quả, có mặt đông đảo trong thành phố nhưng vẫn kín đáo để cho du khách nước ngoài và người dân thành phố không cảm thấy là họ đang sống trong một thành phố bị “chiếm đóng”.

Nếu như người Anh sẵn sàng chấp nhận sự hiện diện hùng hậu của quân đội trong thành phố, thì họ cũng không khi nào thấy mình trở nên nhßng xao trộn mà Thế vận hội Luân Đôn gây ra trong đời sống hàng ngày. Và đó là chủ đề của bài viết đăng trên tờ Le Figaro.

Đường xá ùn tắc giao thông, hệ thống xe điện ngừng vận hành đã đông người vào giờ cao điểm lại càng có nguy cơ thêm căng thẳng. Andrew, một chuyên viên kế toán sống ở trung tâm thủ đô, cho biết là anh sống trong suốt mùa Thế vận hội. Andrew không còn tình làm như vậy, nhưng anh rất mệt mỏi khi công ty gọi anh đi công tác ở nước ngoài. Theo anh, thành phố Luân Đôn vào những ngày tháng này, đã gặp khó khăn vào giờ cao điểm, nay với lực lượng người tới khắp nơi đến vậy, sẽ trở thành một cơn “ác mộng”.

Ngay vào sáng hôm nay, Luân Đôn áp dụng các quy định mới về giao thông. Một số con đường chỉ dành riêng cho xe đạp và chuyên các đoàn thể thao. Điều đó đã khiến hàng ngàn người khách đến London gặp khó khăn và tỏ ra hiện tượng kẹt xe khủng khiếp.

Những người phản nản đầu tiên là dân phố lái xe đi làm từ ngoài ô vào trung tâm, kể đến nữa là các tài xế taxi. Cách đây hai ngày họ bị u tình phố n đến quy định mới, tác động trực tiếp đến công ăn việc làm của họ. Rồi nhiều công ty có văn phòng trên sông nằm trong khu vực trung tâm đã yêu cầu nhân viên mới là làm việc ở nhà, hai là đến sông làm sự mà họ nói là mua nhà để tránh giá cao đắt m. Đó là trường hợp của Markus Sfikas, một nhân viên làm việc trong ngành quảng cáo. Anh có thể đến sông làm việc 7 giờ sáng hoặc là sau 10 giờ rồi.

Còn ông Phil Hart thì là chủ công ty chuyên bán vé du lịch trên mạng internet. Ông đã yêu cầu 50 nhân viên của công ty làm việc ở nhà thay vì phải đến sông làm. Những ông phố công nhân rằng đến với những người không có thể làm việc từ xa, và buộc phố có một công ty thì quyết định là không dễ dàng sắp xếp một chút nào.

Trái với Libération, báo Le Figaro ít khi nào chỉ chỉ những trong trường hợp này cũng dùng cách so sánh ví von. Theo tờ báo, người Anh cũng như người Pháp trường hay có cái gì phản nản. Dĩ nhiên là họ vui mừng khi Thủ tướng mới đến các chức trên đất Anh, những trường mới, người dân thủ đô Anh bên cạnh những phiến toái trong công việc, phải gánh thêm khó khăn trong việc di chuyển đi lại. Vì thế cho nên, Thủ tướng mới 2012 làm cho người khác mỉm cười, những Luân Đôn, dân phố nghĩ rằng.

Tower Bridge thu hút hàng nghìn người đi ngắm nhốt thời gian

Trong lãnh vực văn hóa, du khách đến Luân Đôn, thủ nào cũng phải ghé thăm một số danh lam thắng cảnh nổi tiếng của thủ đô Anh Quốc, trong đó dĩ nhiên là có chiếc cầu Tower Bridge, nơi đang treo 5 chiếc vòng tròn màu sắc Thủ tướng mới. Tower Bridge ở Luân Đôn đóng hàng ngày trong suốt những chiếc cầu nổi tiếng nhốt thời gian theo bóng xếp hàng của tập chí du lịch Condé Nast Traveller, chủ thua có một mình chiếc cầu Golden Gate nổi lên hai thành phố San Francisco và Sausalito.

Trong vòng nhiều thập niên, Golden Gate Bridge là chiếc cầu treo lớn nhất thời gian. Nhưng mà còn rất nổi tiếng với chiếc cầu Brooklyn Bridge đóng hàng ngày ba trên danh sách. Đúng như tên gọi của nó, cây cầu nổi lên Manhattan với khu phố Brooklyn với đến điểm là có hai tầng, tầng dưới dành cho xe cộ, tầng trên dành cho xe đạp và khách bộ hành. Cho tới giờ này, Brooklyn Bridge là một những hình ảnh đẹp nhất trong các bộ phim quay tại New York.